Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3444/90

z dnia 27 listopada 1990 r.

ustanawiające szczegółowe zasady dotyczące przyznawania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania wieprzowiny

(Dz.U. L 333 z 30.11.1990, str. 22)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 3533/93 z dnia 21 grudnia 1993 r.	L 321	9	23.12.1993
►M2	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 851/2003 z dnia 16 maja 2003 r.	L 123	7	17.5.2003
►M3	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1913/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r.	L 365	52	21.12.2006

NB: Niniejsza wersja skonsolidowana zawiera odniesienia do europejskiej jednostki rozliczeniowej i/lub ecu, które od dnia 1 stycznia 1999 r. należy rozumieć jako odniesienia do euro – rozporządzenie Rady (EWG) nr 3308/80 (Dz.U. L 345 z 20.12.1980, str. 1) i rozporządzenie Rady (WE) nr 1103/97 (Dz.U. L 162 z 19.6.1997, str. 1).

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3444/90

z dnia 27 listopada 1990 r.

ustanawiające szczegółowe zasady dotyczące przyznawania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania wieprzowiny

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny ([1]), ostatnio zmienione rozporządzeniem 1249/89 ([2]), w szczególności jego art. 5 ust. 4 i 7 ust. 2 oraz art. 22 akapit drugi,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1676/85 z dnia 11 czerwca 1985 r. w sprawie kursów walutowych stosowanych w rolnictwie ([3]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2205/90 ([4]), w szczególności jego art. 5 ust. 3 i art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

w uzupełnieniu do ogólnych zasad ustanowionych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2763/75 ([5]) należy przyjąć szczegółowe zasady w celu udzielania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania wieprzowiny;

jeśli pomoc ta ma osiągnąć swój cel, to powinna być przyznawana tylko osobom fizycznym lub prawnym ustanowionym we Wspólnocie, których działalność i doświadczenie w sektorze dają pewność, iż składowanie będzie się odbywać w zadowalający sposób i które mają we Wspólnocie chłodnie o odpowiednich możliwościach składowania;

z tego samego powodu pomoc powinna być udzielana tylko w celu składowania zamrożonych produktów dobrej jakości handlowej, pochodzących ze Wspólnoty, zgodnie z tym, co stanowi rozporządzenie Komisji (EWG) nr 964/71 ([6]) o poziomie radioaktywności nieprzekraczającym maksymalnych poziomów dopuszczalnych zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 737/90 z dnia 22 marca 1990 r. w sprawie warunków regulujących przywóz produktów rolnych pochodzących z państw trzecich w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej w Czernobylu ([7]);

sytuacja rynkowa i jej przyszły rozwój mogą powodować, że korzystne okaże się zachęcenie strony zawierającej umowę do przeznaczenia swoich zapasów na wywóz od momentu rozpoczęcia przechowywania i ze względu na to założenie właściwe jest określenie warunków, na jakich mięso, które jest przedmiotem umowy składu, powinno jednocześnie podlegać systemowi regulacji, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 565/80 z dnia 4 marca 1980 r. w sprawie zaliczek na poczet refundacji wywozowych za produkty rolne ([8]), zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 2026/83 ([9]), tak aby można było korzystać z zaliczek na poczet refundacji wywozowych;

([1]) Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 1.
([2]) Dz.U. L 129 z 11.5.1989, str. 12.
([3]) Dz.U. L 164 z 29.6.1985, str. 1.
([4]) Dz.U. L 201 z 31.7.1990, str. 9.
([5]) Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 19.
([6]) Dz.U. L 104 z 11.5.1971, str. 12.
([7]) Dz.U. L 82 z 29.3.1990, str. 1.
([8]) Dz.U. L 62 z 7.3.1980, str. 5.
([9]) Dz.U. L 199 z 22.7.1983, str. 12

▼B

aby uczynić ten program bardziej efektywnym, umowy muszą odnosić się do pewnej minimalnej ilości, zróżnicowanej odpowiednio według produktu, a zobowiązania, które mają być spełnione przez stronę zawierającą umowę, w szczególności te umożliwiające agencji interwencyjnej przeprowadzenie inspekcji warunków przechowywania, muszą być określone;

kwota zabezpieczenia zapewniającego wypełnianie zobowiązań umownych powinna być ustalona jako procent kwoty pomocy;

stosownie do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń dla produktów rolnych ([1]), zmienionego rozporządzeniem 3745/89 ([2]), należy określić najważniejsze wymogi, którym należy sprostać dla zwolnienia zabezpieczenia; przechowywanie umówionej ilości przez umowny okres stanowi jeden z najważniejszych wymogów przyznania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania wieprzowiny; w celu uwzględnienia praktyki handlowej i ze względów praktycznych powinna być dozwolona pewna tolerancja co do powyższej ilości;

środek proporcjonalności powinien mieć zastosowanie do zwolnienia zabezpieczenia i przyznawania pomocy, gdy pewne wymogi odnoszące się do ilości, która ma być składowana, nie są spełnione;

w celu poprawy efektywności programu strona zawierająca umowę powinna mieć możliwość otrzymania zaliczki na poczet pomocy, pod warunkiem złożenia zabezpieczenia, należy także ustanowić przepisy dotyczące składania wniosków o pomoc, dokumentów pomocniczych, które mają być przedstawione, oraz terminu płatności;

na podstawie art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 1676/85 należy określić, że w przypadku pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania terminem wejścia w życie ustalenia kwoty zabezpieczenia i pomocy w walucie krajowej jest dzień zawarcia umowy składu lub ostateczny termin składania ofert przetargowych;

poprzednie doświadczenie z innymi programami dotyczącymi prywatnego składowania produktów rolnych ukazało potrzebę określenia, do jakiego stopnia rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 ([3]) ma zastosowanie do ustalania okresów, dat i terminów, o których mowa w takich programach, a także dokładnego określania dni, w których umowne składowanie zaczyna się i kończy;

zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1182/71, gdy ostatnim dniem okresu jest święto państwowe, niedziela lub sobota, termin powinien kończyć się po upływie ostatniej godziny następnego dnia roboczego; zastosowanie tego przepisu do umów składu może nie leżeć w interesie przechowujących lub jego wynikiem może być nierówne traktowanie; dlatego też należy wprowadzić odstępstwo dotyczące ustalania ostatniego dnia składowania w ramach umowy;

należy wprowadzić przepis o proporcjonalności w przypadku przyznawania pomocy, gdy okres składowania nie jest w pełni przestrzegany; należy również wprowadzić przepis o skróceniu okresu składowania, gdy mięso usuwane ze składów przeznaczone jest na wywóz; należy dostarczyć dowód, że mięso zostało wyeksportowane, tak jak w przypadku pomocy, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r., ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych za produkty rolne ([4]), zmienionym rozporządzeniem nr 1615/90 ([5]);

artykuł 4 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2763/75 przewiduje, iż kwota pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania może być

([1]) Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5.
([2]) Dz.U. L 364 z 14.12.1989, str. 54.
([3]) Dz.U. L 124 z 8.6.1971, str. 1.
([4]) Dz.U. L 351 z 14.12.1987, str. 1.
([5]) Dz.U. L 152 z 16.6.1990, str. 33.

▼B

ustalana w drodze procedury przetargowej; art. 4 i 5 tego samego rozporządzenia zawierają przepisy, które mają być przestrzegane w związku z tą procedurą; jednakże niezbędne są bardziej szczegółowe przepisy w tym celu;

celem procedury przetargowej jest ustalenie kwoty pomocy; podczas wyboru najlepszych ofert preferencyjnie traktuje się te najbardziej korzystne dla Wspólnoty; dlatego też można ustalić maksymalną kwotę pomocy, w przypadku której oferty będą akceptowane; jeżeli nie ma oferty możliwej do zaakceptowania, żadna nie musi być zaakceptowana;

należy wprowadzić przepis dotyczący systemu kontroli w celu zagwarantowania, że pomoc nie jest udzielana niesłusznie; w tym celu właściwe jest, aby Państwa Członkowskie dokonywały kontroli stosownie do różnych etapów składowania;

istnieje potrzeba zapobiegania nieprawidłowościom i oszustwom oraz stosowania związanych z tym sankcji; w tym celu właściwe jest wykluczenie strony zawierającej umowę, w przypadku fałszywej deklaracji, z pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania na rok kalendarzowy następujący po roku, w którym sporządzono fałszywą deklarację;

aby dać Komisji ogólny pogląd na efekty programu prywatnego składowania, Państwa Członkowskie powinny dostarczać jej niezbędnych informacji;

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1092/80 z dnia 2 maja 1980 r. ustanawiające szczegółowe zasady przyznawania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania wieprzowiny ([1]), ostatnio zmienione rozporządzeniem nr 3498/88 ([2]), zostało znacząco zmienione; ponieważ mają być wprowadzane dalsze poprawki, odpowiednie prawo powinno zostać całkowicie zmienione; jednakże nowe przepisy powinny stosować się tylko do umów zawartych po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia;

Komitet Zarządzający ds. Wieprzowiny nie wydał opinii w czasie ustalonym przez swojego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przyznawanie pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75, podlega warunkom ustalonym w niniejszym rozporządzeniu.

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 2

1. Umowy prywatnego składu wieprzowiny są zawierane pomiędzy agencjami interwencyjnymi Państw Członkowskich a osobami fizycznymi lub prawnymi, zwanymi dalej „stroną zawierającą umowę”:

— prowadzącymi działalność w sektorze mięsa i żywca przez co najmniej ostatnie 12 miesięcy i oficjalnie zarejestrowanymi w Państwie Członkowskim,

oraz

([1]) Dz.U. L 114 z 3.5.1980, str. 22.
([2]) Dz.U. L 306 z 11.11.1988, str. 32.

▼B

— dysponującymi odpowiednimi pomieszczeniami i urządzeniami do składowania w obrębie Wspólnoty.

2. Pomoc w odniesieniu do prywatnego składowania może być udzielana tylko w przypadku mięsa o solidnej i odpowiedniej jakości handlowej, pochodzącego ze zwierząt, których chów odbywał się we Wspólnocie przynajmniej przez ostatnie dwa miesiące i ubitych nie więcej niż dziesięć dni przed datą oddania produktów do składowania, o czym mowa w art. 4 ust. 2.

3. Żadne mięso o zawartości pierwiastków radioaktywnych przekraczającej maksymalne poziomy dozwolone w rozporządzeniach Wspólnoty nie może być przedmiotem umowy składu. Poziomy stosowane do produktów pochodzących ze Wspólnoty są zgodne z ustalonymi w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 737/90. Poziom skażenia radioaktywnego produktu jest sprawdzany, jeśli wymaga tego sytuacja i na niezbędny okres. Gdy jest to konieczne, czas trwania i zakres kontroli są ustalane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75.

4. Umowy nie mogą odnosić się do ilości mniejszej niż ilość minimalna, która zostanie określona dla każdego produktu.

5. Mięso musi być umieszczane w składzie w stanie świeżym, a składowane w stanie zamrożonym.

Artykuł 3

1. Wnioski o umowę lub oferty oraz umowy odnoszą się tylko do jednego spośród produktów, dla których można udzielić dopłaty.

2. Wnioski o umowę lub oferty nie są akceptowane, jeśli nie zawierają szczegółów, o których mowa w ust. 3 lit. a), b), d) i e) i nie zostanie dostarczony dowód, że zabezpieczenie zostało zdeponowane.

3. Umowy zawierają następujące dane szczegółowe:

a) deklarację, poprzez którą strona zawierająca umowę zobowiązuje się do umieszczenia w składzie i składowania produktów, które spełniają warunki określone w art. 2 ust. 2 i 3;

b) opis i ilość produktu, który ma być składowany;

c) termin umieszczenia w składzie, o którym mowa w art. 4 ust. 3, całkowitej ilości, o której mowa w lit. b);

d) okres składowania;

e) kwotę dopłaty na jednostkę wagi;

f) kwotę zabezpieczenia;

g) postanowienie umożliwiające skrócenie lub przedłużenie okresu składowania na warunkach ustanowionych w rozporządzeniach Wspólnoty.

4. Umowy nakładają na stronę zawierającą umowę przynajmniej następujące zobowiązania:

a) umieszczanie uzgodnionej ilości produktu w składzie w przedziale czasowym ustanowionym w art. 4 i składowanie go na własne ryzyko i koszt w warunkach zapewniających utrzymanie cech produktu, o których mowa w art. 2 ust. 2, przez umowny okres, bez zmiany, zastąpienia lub przeniesienia składowanych produktów do innego składu; jednakże w wyjątkowych wypadkach i na odpowiednio umotywowaną prośbę agencja interwencyjna może wydać upoważnienie do przemieszczania składowanych produktów;

b) informowanie agencji interwencyjnej, z którą zawarła umowę, w odpowiednim czasie przed rozpoczęciem składowania, o każdej indywidualnej partii w rozumieniu art. 4 ust. 1 akapit

▼B

drugi o dacie i miejscu składowania oraz charakterze i ilości produktu, który ma być składowany; agencja interwencyjna może wymagać, aby informacje te zostały podane przynajmniej dwa dni robocze przed umieszczeniem w składzie każdej partii;

c) przesyłanie do agencji interwencyjnej dokumentów odnoszących się do operacji umieszczania w składzie nie później niż miesiąc po dacie, o której mowa w art. 4 ust. 3;

d) składowanie produktów zgodnie z wymogami identyfikacyjnymi, o których mowa w art. 13 ust. 4;

e) pozwalanie agencji na kontrolowanie w dowolnym momencie, czy wszystkie zobowiązania umowne są spełniane.

Artykuł 4

1. Umieszczanie w składzie musi być zakończone nie później niż 28 dni po dacie zawarcia umowy.

Produkty mogą być umieszczane w składzie w indywidualnych partiach, przy czym każda partia to ilość oddana do składowania w danym dniu według umowy i według składu.

2. Umieszczanie w składzie każdej indywidualnej partii ilości umownej rozpoczyna się w dniu, w którym przechodzi ona pod kontrolę agencji interwencyjnej.

Jest to dzień, w którym ustalona zostaje waga netto produktu świeżego lub schłodzonego:

— w miejscu składowania, w przypadku gdy mięso jest zamrażane na miejscu,

— w miejscu zamrażania, w przypadku gdy mięso jest zamrażane w odpowiednim zakładzie poza miejscem składowania.

Jednakże w przypadku produktów bez kości umieszczonych w składzie ważenie może być dokonywane w miejscu usuwania kości.

Ustalanie wagi produktów, które mają być umieszczone w składzie, nie następuje przed zawarciem umowy.

3. Umieszczanie w składzie kończy się w dniu, w którym ostatnia partia ilości umownej zostaje umieszczona w składzie.

Jest to dzień, w którym wszystkie produkty objęte umową znajdą się w miejscu ostatecznego składowania niezależnie od tego, czy będą świeże czy zamrożone.

4. Gdy produkty umieszczone w składzie podlegają systemowi regulacji ustanowionemu w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 565/80:

— niezależnie od art. 28 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87 okres, o którym mowa w tym przepisie, zostaje zwiększony tak, aby obejmował maksymalny okres składowania umownego zwiększony o jeden miesiąc,

— Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby umieszczanie w składzie i podleganie systemowi regulacji, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 565/80, rozpoczynały się jednocześnie. W tym przypadku, gdy umowa prywatnego składu jest zawierana na ilość składającą się z kilku partii, które są umieszczane w składzie w różnych dniach, każda z powyższych partii może być przedmiotem odrębnego zgłoszenia płatniczego. Zgłoszenie płatnicze, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia nr 3665/87, jest składane dla każdej partii w dniu, w którym zaczyna się jej składowanie.

▼B

Artykuł 5

1. Kwota zabezpieczenia, o której mowa w art. 3 ust. 2, nie przekracza 30 % kwoty dopłaty, o którą się ubiegano.

2. Najważniejsze wymogi w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 są następujące:

— niewycofanie wniosku o umowę lub oferty przetargowej,

— przechowywanie przynajmniej 90 % ilości umownej przez umowny okres składowania, na ryzyko strony zawierającej umowę i na warunkach, o których mowa w art. 3 ust. 4 lit. a), oraz

— gdy zastosowanie ma art. 9 ust. 4, wywóz mięsa dokonywany jest zgodnie z jedną spośród trzech wymienionych tam możliwości.

3. Z zastrzeżeniem art. 9 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, art. 27 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 nie stosuje się.

4. Zabezpieczenie jest natychmiast zwalniane, gdy wnioski o umowę lub oferty nie zostały zaakceptowane.

▼M1

5. W przypadku gdy termin umieszczania w składzie określony w art. 4 ust. 1 jest przekroczony, zabezpieczenie ulega przepadkowi zgodnie z art. 23 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

Z zastrzeżeniem przepisów art. 6 ust. 3, jeśli termin na mocy art. 4 ust. 1 jest przekroczony o więcej niż 10 dni, pomoc nie będzie przyznana.

▼B

Artykuł 6

1. Dopłata jest ustalana na jednostkę wagową, dotyczy ona wagi określonej zgodnie z art. 4 ust. 2.

2. Z zachowaniem ust. 3 niniejszego artykułu i art. 9 ust. 4, strony zawierające umowę są uprawnione do dopłaty, jeśli najważniejsze wymogi, o których mowa w art. 5 ust. 2, zostaną spełnione.

3. Dopłata jest wypłacana tylko do ilości umownej.

Jeśli ilość faktycznie składowana w umownym okresie składowania jest mniejsza niż ilość umowna i:

a) nie mniejsza niż 90 % tej ilości, dopłata jest proporcjonalnie zmniejszana;

b) mniejsza niż 90 %, lecz nie mniejsza niż 80 % tej ilości, dopłata do ilości faktycznie składowanej jest zmniejszana o połowę;

c) mniejsza niż 80 % tej ilości, dopłata nie jest wypłacana.

4. Po trzech miesiącach składowania w ramach umowy można na prośbę strony zawierającej umowę wypłacić zaliczkę, pod warunkiem że zdeponuje ona zabezpieczenie równe zaliczce plus 20 %.

Zaliczka nie przekracza kwoty dopłaty odpowiadającej trzymiesięcznemu okresowi składowania. Gdy produkty objęte umową są eksportowane zgodnie z art. 9 ust. 4 przed wypłaceniem zaliczki, podczas obliczania jej kwoty uwzględnia się faktyczny okres składowania tych produktów.

Artykuł 7

1. Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej, wniosek o wypłacenie dopłaty i dokumenty towarzyszące muszą być złożone u właściwych władz w ciągu sześciu miesięcy od upływu maksymal-

▼B

nego okresu umownego składowania. Gdy dokumenty towarzyszące nie będą mogły być przedstawione w określonym terminie, chociaż strona zawierająca umowę działała bezzwłocznie, aby uzyskać je na czas, na ich przedstawienie mogą być wyznaczone dodatkowe terminy, które nie mogą przekroczyć w sumie sześciu miesięcy. Gdy ma zastosowanie art. 9 ust. 4, należy przedstawić niezbędny dowód w terminie określonym w art. 47 ust. 2, 4, 6 i 7 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87.

2. Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej, o których mowa w art. 10 i w przypadkach, gdy rozpoczęto dochodzenie w sprawie uprawnienia do dopłat, dopłata jest wypłacana przez właściwe władze jak najszybciej i nie później niż trzy miesiące od dnia złożenia przez stronę zawierającą umowę wniosku o płatność wraz z wymaganymi dokumentami towarzyszącymi.

▼M2

3. Jeżeli wymogi ustanowione w ust. 1 nie są przestrzegane, pomoc nie będzie wypłacana w odniesieniu do danej umowy a całe zabezpieczenie umowy ulegnie przepadkowi.

▼M3

Artykuł 8

Terminy operacyjne dla kursu wymiany mające zastosowanie do pomocy i zabezpieczeń to odpowiednio terminy określone w art. 2 ust. 5 i w art. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1913/2006 ([1]).

▼B

Artykuł 9

1. Okresy, daty i terminy, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, są ustalane zgodnie z rozporządzeniem (EWG, Euratom) nr 1182/71. Jednakże art. 3 ust. 4 tego rozporządzenia nie ma zastosowania do ustalania okresu składowania, o którym mowa w art. 3 ust. 3 lit. d) tego rozporządzenia albo w uzupełnieniu w art. 3 ust. 3 lit. g), bądź w ust. 4 tego artykułu.

2. Pierwszym dniem umownego okresu składowania jest pierwszy dzień następujący po tym, w którym zakończono umieszczanie w składzie.

3. Usuwanie ze składu może rozpocząć się w dniu następującym po ostatnim dniu umownego okresu składowania.

4. Po upływie dwumiesięcznego okresu składowania strona zawierająca umowę może wycofać ze składu wszystkie lub część produktów objętych daną umową z zachowaniem minimum 5 ton na stronę zawierającą umowę i na skład lub, jeśli dostępne jest mniej niż wyżej wymieniona ilość, całkowitą ilość objętą umową w składzie, pod warunkiem że w ciągu 60 dni po ich usunięciu ze składu produkty:

— opuszczą terytorium celne Wspólnoty bez dalszego przetwarzania,

— dotrą do miejsca przeznaczenia bez dalszego przetwarzania, w przypadkach, o których mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87,

albo

— zostaną umieszczone bez dalszego przetwarzania w składzie żywności zatwierdzonym zgodnie z art. 38 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87.

Umowny okres składowania kończy się dla każdej indywidualnej partii przeznaczonej na wywóz w dniu poprzedzającym:

— dzień usunięcia ze składu,

([1]) Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52.

▼B

lub

— dzień akceptacji zgłoszenia wywozowego, gdy produkt nie został usunięty.

Kwota dopłaty jest zmniejszana proporcjonalnie do czasu skrócenia okresu składowania zgodnie z kwotami ustalonymi stosownie do art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2763/75.

▼M2

Dla celów niniejszego ustępu, dowód wywozu jest dostarczany zgodnie z art. 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 w przypadku produktów kwalifikujących się do refundacji.

W przypadku produktów niekwalifikujących się do refundacji, dowód wywozu jest dostarczany w przypadkach przewidzianych w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 przez przedstawienie oryginału egzemplarza kontrolnego T5, zgodnie z art. 912a, 912b, 912c, 912e i 912g rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. W polu 107 egzemplarza kontrolnego, przy jego sporządzaniu, należy umieścić jeden z następujących wpisów:

— Reglamento (CEE) nº 3444/90

— Forordning (EØF) nr. 3444/90

— Verordnung (EWG) Nr. 3444/90

— Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3444/90

— Regulation (EEC) No 3444/90

— Règlement (CEE) nº 3444/90

— Regolamento (CEE) n. 3444/90

— Verordening (EEG) nr. 3444/90

— Regulamento (CEE) n.º 3444/90

— Asetus (ETY) N:o 3444/90

— Förordning (EEG) nr 3444/90.

▼B

5. Gdy zastosowanie mają ust. 3 i 4 niniejszego artykułu, strona zawierająca umowę informuje agencję interwencyjną w odpowiednim czasie przed zamierzonym rozpoczęciem usuwania ze składu. Agencja interwencyjna może wymagać, aby informacja ta została podana przynajmniej dwa dni robocze przed tą datą.

Gdy obowiązek zawiadomienia agencji interwencyjnej nie jest przestrzegany, lecz dostarczono wystarczające dowody, w ciągu 30 dni po usunięciu ze składu, w celu wykazania właściwym władzom, kiedy i jakie ilości usunięto ze składu:

— dopłata jest przyznawana z zastrzeżeniem art. 6 ust. 3,

i

— 15 % zabezpieczenia dla danej ilości ulega przepadkowi.

We wszystkich innych przypadkach niestosowania tego wymogu:

— nie wypłaca się dopłaty dla danej umowy,

i

— zabezpieczenia dla danej umowy ulega przepadkowi.

6. Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej, o których mowa w art. 10, gdy strona zawierająca umowę nie przestrzega terminu końca umownego okresu przechowywania lub dwumiesięcznego terminu, o którym mowa w ust. 4, dla całkowitej składowanej ilości, każdy dzień kalendarzowy nieprzestrzegania pociąga za sobą 10 % obniżki kwoty dopłaty dla danej umowy.

▼B

Artykuł 10

W przypadku działania siły wyższej, gdy naruszone zostaje wykonanie zobowiązań umownych przez stronę zawierającą umowę, właściwe władze danego Państwa Członkowskiego decydują o środkach, które uważają za niezbędne w danych okolicznościach. Władze te informują Komisję o każdym przypadku siły wyższej i o działaniu podjętym w jej następstwie.

TYTUŁ II

PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE

Artykuł 11

Gdy dopłata jest ustalana z wyprzedzeniem ryczałtowo:

a) wniosek o umowę musi zostać złożony we właściwej agencji interwencyjnej zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2;

▼M1

b) decyzje dotyczące wniosków o zawarcie umów są podane do wiadomości przez odpowiednią agencję interwencyjną dla każdego wnioskodawcy listem poleconym, faksem, teleksem lub dostarczony za potwierdzeniem odbioru w ciągu pięciu dni roboczych od dnia złożenia wniosku, pod warunkiem że Komisja nie przyjmie specjalnych środków w okresie interwencyjnym.

Jeśli badanie wykaże nadużywanie systemu przedstawionego w tym rozporządzeniu lub jeśli istnieje ryzyko nadużyć, podjęte środki mogą obejmować:

— zawieszenie stosowania tego rozporządzenia na nie więcej niż pięć dni roboczych. W takim przypadku wnioski o zawarcie umów złożone w tym okresie nie są zatwierdzone,

— ustalenie procentu, o jaki zredukowane będą ilości zawarte we wnioskach w sprawie zawarcia umowy, z zastrzeżeniem, gdzie sytuacja tego wymaga, zachowania wymogu stosowania cen minimalnych,

— odrzucenie wniosków złożonych przed okresem zawieszenia, względem których decyzja musiałaby być podjęta w okresie zawieszenia.

▼B

Gdy wniosek jest zaakceptowany, umowa jest uważana za zawartą w dniu wysłania zawiadomienia o decyzji, o której mowa w pierwszym akapicie w lit. b). Agencja interwencyjna określa zgodnie z tym datę, o której mowa w art. 3 ust. 3 lit. c).

Artykuł 12

1. Gdy dopłata udzielana jest w drodze przetargu:

a) Komisja ogłasza w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* otwarcie procedury przetargowej, określając w szczególności dane szczegółowe odnośnie do produktów, które mają być składowane, czas (datę i godzinę) złożenia ofert i ilości minimalne, dla których oferta może być złożona;

b) oferty muszą być przygotowane w ECU i przedstawione zainteresowanej agencji interwencyjnej zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2;

c) oferty są analizowane w czasie sesji poufnej przez właściwe agencje Państw Członkowskich; osoby obecne podczas analizy są zobowiązane do dochowania tajemnicy;

▼B

d) złożone oferty przetargowe muszą zostać wysłane Komisji anonimowo przez Państwa Członkowskie, tak aby dotarły nie później niż drugiego dnia roboczego po dniu następującym po ostatecznej dacie składania ofert, zgodnie z tym, co zapisano w zaproszeniu;

e) gdy nie przedstawiono żadnych ofert, Państwa Członkowskie informują o tym Komisję w terminie określonym w lit. d);

f) na podstawie otrzymanych ofert przetargowych Komisja decyduje zgodnie z procedurą określoną w art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75 albo o ustaleniu maksymalnej kwoty dopłaty, uwzględniając warunki określone w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2763/75, albo o nieprzyznaniu dopłaty;

g) gdy ustalona zostaje maksymalna kwota dopłaty, akceptowane są oferty nieprzekraczające tej kwoty.

2. W ciągu pięciu dni roboczych następujących po dniu, w którym zawiadomiono Państwa Członkowskie o decyzji Komisji, dana agencja interwencyjna informuje wszystkich oferentów o podjętej decyzji listem poleconym, teleksem, faksem lub za pisemnym potwierdzeniem odbioru.

Gdy oferta zostaje zaakceptowana, umowa jest uważana za zawartą w dniu wysłania przez agencję interwencyjną do oferenta zawiadomienia zgodnie z pierwszym akapitem. Agencja interwencyjna określa zgodnie z tym datę, o której mowa w art. 3 ust. 3 lit. c).

TYTUŁ III

KONTROLA I SANKCJE

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie gwarantują, że warunki uprawniające do uzyskania dopłaty są spełniane. W tym celu desygnują organ krajowy, który jest odpowiedzialny za operacje kontroli składowania.

2. Strona zawierająca umowę udostępnia organowi zajmującemu się operacjami kontrolnymi wszystkie dokumenty dla każdej umowy, pozwalające w szczególności na weryfikację następujących informacji o produktach umieszczanych w składach prywatnych:

a) własności w czasie umieszczania w składzie;

b) daty umieszczenia w składzie;

c) wagi i numeru skrzynek lub części pakowanych w inny sposób;

d) obecności produktów w składzie;

e) obliczonej daty końca minimalnego okresu składowania i, gdy zastosowanie ma art. 9 ust. 4 lub 6, uzupełnionej datą faktycznego wycofania.

3. Strona zawierająca umowę lub, gdy ma to zastosowanie, zarządzający składem, prowadzi sprawozdawczość odnośnie do dostępnych zapasów, obejmującą według numeru umowy:

a) identyfikację produktów umieszczonych w składzie prywatnym;

b) datę umieszczenia w składzie i obliczoną datę zakończenia minimalnego okresu składowania, uzupełnioną datą wycofania ze składu;

c) liczbę półtusz, skrzyń lub innych części przechowywanych pojedynczo, opis produktów i wagę każdej palety lub innych części przechowywanych pojedynczo, zarejestrowanych, gdy ma to zastosowanie, według indywidualnych partii;

d) lokalizację produktów w składzie.

▼B

4. Składowane produkty muszą być łatwe do zidentyfikowania i muszą być identyfikowane indywidualnie według umowy. Każda paleta i, gdy ma to zastosowanie, każda część składowana osobno musi być oznaczona, tak aby numer umowy, opis produktu i waga były widoczne. Musi być widoczna data umieszczenia w składzie na każdej indywidualnej partii oddanej do składowania w danym dniu.

Gdy produkty są umieszczane w składzie, władze odpowiedzialne za operację kontroli weryfikują identyfikację, o której mowa w pierwszym akapicie i mogą opieczętować produkty w składzie.

5. Organ zajmujący się operacjami kontrolnymi podejmuje się:

a) dla każdej umowy, kontroli pod kątem przestrzegania wszystkich zobowiązań określonych w art. 3 ust. 4;

b) obligatoryjnej kontroli w celu zapewnienia, że produkty są obecne w składzie w czasie ostatniego tygodnia umownego okresu składowania;

c) — albo opieczętowania wszystkich produktów składowanych w ramach umowy zgodnie z akapitem drugim ust. 4,

albo

— niezapowiedzianej kontroli wyrywkowej w celu zapewnienia, że produkty znajdują się w składzie. Wybrana do kontroli partia musi być reprezentatywna i musi odpowiadać przynajmniej 10 % całkowitej ilości oddanej do składowania w każdym Państwie Członkowskim w ramach środka pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania. Kontrole takie obejmują, poza badaniem sprawozdawczości, o której mowa w ust. 3, fizyczną kontrolę wagi i rodzaju produktów oraz ich identyfikację. Takie kontrole fizyczne muszą odnosić się do przynajmniej 5 % ilości podlegającej niezapowiedzianej kontroli.

Koszty pieczętowania lub przenoszenia w związku z kontrolą są ponoszone przez stronę zawierającą umowę.

6. Kontrole na mocy ust. 5 muszą być przedmiotem raportu stwierdzającego:

— datę kontroli,

— czas jej trwania,

oraz

— przeprowadzone działania.

Raporty z kontroli muszą być podpisane przez odpowiedzialnego urzędnika i kontrasygnowane przez stronę zawierającą umowę lub ewentualnie przez zarządzającego składem i muszą być umieszczone w kartotece płatności.

7. W przypadku znaczących nieprawidłowości dotyczących przynajmniej 5 % ilości produktów objętych jedną umową podlegającą kontroli weryfikacja jest rozciągana na większą próbkę, która jest określana przez organ odpowiedzialny za kontrole.

Państwa Członkowskie informują Komisję o takich przypadkach w ciągu czterech tygodni.

Artykuł 14

W przypadku gdy zostanie ustalone i zweryfikowane przez władze odpowiedzialne za operacje kontrolne, że deklaracja, o której mowa w art. 3 ust. 3 lit. a), została sfałszowana zarówno celowo,

▼B

jak i w wyniku poważnego zaniedbania, dana strona zawierająca umowę jest wykluczana z systemu pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania do końca następnego roku kalendarzowego po stwierdzeniu tego faktu.

TYTUŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 15

1. Państwa Członkowskie informują Komisję o wszystkich przepisach przyjętych dla stosowania niniejszego rozporządzenia.

▼M1

2. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję teleksem lub faksem:

a) w poniedziałek i czwartek każdego tygodnia o ilościach produktów, dla których wnioski o zawarcie umów zostały złożone;

b) przed czwartkiem każdego tygodnia i zgodnie z podziałem według okresu składowania o produktach i ilościach, na które zawarto umowy w poprzednim tygodniu, podając podsumowanie produktów i ilości, na które zawarto umowy;

c) co miesiąc o produktach i ilościach całkowitych umieszczonych w składach;

d) co miesiąc o produktach i ilościach całkowitych faktycznie składowanych i o produktach i całkowitych ilościach, dla których umowny okres składowania się zakończył;

e) co miesiąc, jeśli okres składowania został skrócony lub przedłużony zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. g), lub skrócony zgodnie z art. 9 ust. 4 lub 6, o produktach i ilościach, dla których okres składowania został zweryfikowany, oraz o pierwotnych, jak i zweryfikowanych miesiącach wyprowadzenia ze składu.

▼B

3. Stosowanie środków, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, podlega regularnemu badaniu zgodnie z procedurą określoną w art. 25 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75.

Artykuł 16

1. Niniejszym rozporządzenie (EWG) nr 1092/80 traci moc.

2. Odniesienia do rozporządzenia, które zgodnie z ust. 1 straciło moc, są interpretowane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Odniesienia do artykułów rozporządzenia (EWG) nr 1092/80 mają być czytane zgodnie z tabelą korelacji podaną w Załączniku.

Artykuł 17

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dzień po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do umów zawartych po jego wejściu w życie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (EWG) nr 1092/80	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3	Artykuł 3 ust. 3 i 4
Artykuł 4	Artykuł 3 ust. 1 i 2
—	Artykuł 4
Artykuł 5	Artykuł 5
Artykuł 6	Artykuł 6
—	Artykuł 7
Artykuł 7	Artykuł 8
Artykuł 8	Artykuł 9
Artykuł 9	Artykuł 10
Artykuł 10	Artykuł 11
Artykuł 11	Artykuł 12
—	Artykuł 13
—	Artykuł 14
Artykuł 12	Artykuł 15
Artykuł 13	Artykuł 16
Artykuł 14	Artykuł 17